

BETÆNKNING

ANGÅENDE

EN PENSIONSORDNING FOR PRÆSTERNE INDENFOR DE FRIE KIRKELIGE INSTITUTIONER

AFGIVET AF DET AF KIRKEMINISTERIET UNDER
28. JUNI 1948 NEDSATTE UDVALG

J. H. SCHULTZ A/S
UNIVERSITETS-BOGTRYKKERI
KØBENHAVN
1950

I.

Den 28. juni 1948 tilskrev kirkeministeriet kontorchef A. Detlefsen således:

„Under en stedfunden forhandling med finansministeriet om forhøjelsen af pensionsancienniteten for en præst, der i nogle år havde gjort tjeneste i en af de større frie kirkelige institutioner, der arbejder i tilknytning til det arbejde, som udføres af folkekirkens tjenestemænd, således at hans virksomhed ved denne institution, der efter de gældende regler kunne tages i betragtning ved beregningen af tjenestealder, tillige blev medregnet i nærmere bestemt omfang ved beregningen af den pågældendes pensionsalder, udtalte bemeldte ministerium efter stedfunden forhandling med lønningsrådet, at finansministeriet af principielle grunde og af hensyn til konsekvenserne måtte anse det for betænkeligt, at der ydes forhøjet pensionsanciennitet i et tilfælde som det forelagte, medmindre der tilvejebringes en ordning, hvorefter overgangen såvel fra den pågældende institution til fast embede i folkekirken som omvendt kan finde sted under medtagelse af pensionsret og pensionsanciennitet på vilkår af overførelse af opsparede pensionsbidrag i et nærmere bestemt omfang.

Medens nærværende ministerium tidligere har søgt i hvert enkelt tilfælde at tilvejebringe særlig hjemmel, hvor der fandtes grund til ved pensionsberegning at tage hensyn til en præsts tidligere virksomhed indenfor en fri kirkelig institution, må man under hensyn til det nu passerende finde det nødvendigt, at det tages op til overvejelse, om der bør søges gennemført en almindelig ordning som den foran omtalte, og man har derfor efter orienterende forhandling med finansministeriet og med nogle af de interesserede institutioner besluttet at nedsætte et udvalg til at foretage de i den anledning fornødne undersøgelser og til at fremsætte betænkning til ministeriets nærmere overvejelse, idet bemærkes, at ministeriet har fundet det rigtigst, at det tillige overvejes, om den hidtidige understøttelsespraksis for så vidt angår valgmenighedspræster bør afløses af en fast ordning — eventuelt i overensstemmelse med den pensionsordning, der måtte foreslås gennemført for præster i frie kirkelige institutioner.

Ved at meddele foranstående skal man herved anmode hr. kontorchefen om at ville intræde i udvalget som dets formand.

Samtidig hermed har man anmodet finansministeriet om at ville udpege en repræsentant til at indtræde i udvalget, hvorhos man herfra har beskikket nedennævnte til medlemmer af udvalget: Formand for Dansk kirke i udlandet, biskop Fr. Bruun-Rasmussen, K. af Dbg., Dbm., formand for Dansk Missionsråd, biskop Malmstrøm, R. af Dbg., Dbm., p. p., generalsekretær for Det københavnske kirkefond, pastor Erik Jensen.

Endelig har man anmodet bestyrelsen for „De grundtvigske valg- og frimenigheders efterlønskasse“ om at ville udpege en repræsentant til at indtræde i udvalget.

Det bemærkes, at udvalget er bemyndiget til at antage den nødvendige medhjælp, herunder også fornøden sagkyndig bistand af en aktuar.“

Finansministeriet har derefter udpeget kontorchef H. Salicath til at indtræde i det nævnte udvalg, medens bestyrelsen for De grundtvigske valg- og frimenigheders efter-

lønskasse har udpeget efterlønskassens formand, friskolelærer K. Østergaard, Dalby, til at indtræde i udvalget.

Som sekretærer for udvalget antoges ekspeditionssekretær i finansministeriet, fru M. Friis-Skotte og sekretær i kirkeministeriet A. Truelsen.

Udvalget afholdt sit første møde den 10. september 1948. I mødet deltog direktør i statsanstalten for livsforsikring A. Kousgaard Nielsen, som efter derom af udvalgets formand fremsat anmodning havde erklæret sig villig til at yde udvalget aktuarmæssig bistand.

Efter en nærmere gennemgang og drøftelse af de i kirkeministeriets foran citerede skrivelse af 28. juni 1948 omhandlede spørgsmål vedtoges det som første led i den af ministeriet ønskede undersøgelse at søge tilvejebragt en oversigt over de institutioner, der kunne være spørgsmål om at inddrage under en eventuel ordning, samt over de i disse institutioner ansatte præster tilligemed detaljerede oplysninger om de pågældendes ansættelses-, lønnings- og pensionsforhold.

Endvidere besluttedes det at nedsætte et underudvalg bestående af formanden, kontorchef Detlefsen og kontorchef Salicath til sammen med udvalgets aktuar og sekretærer at tilvejebringe de fornødne oplysninger til brug for udvalget.

II.

Underudvalget har herefter gennem udsendelse af spørgeskemaer rettet henvendelse til følgende frie kirkelige institutioner:

1. Det københavnske kirkefond.
2. Dansk kirke i udlandet.
3. Dansk sømandsmission i fremmede havne.
4. Dansk bibelskole.
5. De grundtvigske valg- og frimenighedens efterlønskasse.
6. Det danske missionselskab.
7. Dansk Santalmission.
8. Østerlandsmissionen.
9. Kvindelige missionsarbejdere.
10. Dansk forenet Sudanmission.
11. Brødremenighedens danske missionsforening.
12. Fællesbestyrelsen for K.F.U.M. og K.F.U.K. i Danmark.
13. Den danske diakonissestiftelse.
14. Diakonissehuset Sankt Lukas Stiftelsen.
15. Indenlandsk sømandsmission.
16. Den danske Israelsmission.
17. De samvirkende menighedsplejer.
18. Den kristne buddhistmission.
19. Diakonhøjskolen i Aarhus.

Af de fra de pågældende institutioner modtagne oplysninger fremgår det, at der indenfor disse er ansat 146 teologiske kandidater og andre, som i henhold til lov nr. 195 af 16. april 1941 om adgang til præsteembeder i folkekirken, jfr. lov af 4. juni 1947, vil kunne overgå til embede i folkekirken nu eller senere.

Det oplystes endvidere, at de fleste af institutionerne aflønner deres præster i det væsentlige i overensstemmelse med præstelønningslovens regler, men at der navnlig for valg- og frimenighedspræster samt for præster, der virker i udlandet (sømandspræster og missionærer) gør sig visse forskelligheder gældende.

Kun ca. halvdelen af institutionerne har hidtil haft pensionsordninger, medens der for de øvriges vedkommende ikke har været tilsikret præsterne nogen pension. Dette gælder således indenfor Dansk kirke i udlandet og Dansk sømandsmission i fremmede havne.

Indenfor Indenlandsk sømandsmission findes en „alderskasse“, hvoraf de i institutionens tjeneste ansatte præster er pligtige at være medlemmer. Ligeledes er der indenfor Det danske missionselskab oprettet en „alderdoms- og invaliditetskasse.“

Præsterne indenfor Det københavnske kirkefond har ikke nogen kontraktlig ret til pension, men kirkefondet har erstattet de præster, der har været i fondets tjeneste, den nedgang i lønning og pension, som har været en følge af de pågældendes virksomhed i fondet. Endvidere findes en „præste- og enkekasse“, til hvilken de i kirkefondet ansatte præster, med hvilke der er truffet pensionsordning, indbetaler 5 pct. af deres pensionsgivende indtægt, medens kirkefondet yder andre 5 pct.

Gennem De grundtvigske valg- og frimenigheders efterlønskasse ydes tilskud til udredelse af understøttelser til afgående valg- og frimenighedspræster og deres enker. Tilskudene udredes med faste beløb, der for en præst udgør 3.000 kr. årlig og for en præsteenke 1.800 kr. årlig. En del menigheder har til hel eller delvis dækning af det fornødne yderligere beløb til pensionering af deres præster tegnet livs- eller pensionsforsikringer for disse, medens adskillige menigheder ikke har sikret deres præster nogen pension udover ydelserne fra efterlønskassen. I sådanne tilfælde er der ved finanslovsbevilling ydet understøttelser til supplerung af ydelserne fra efterlønskassen.

Kun enkelte af de institutioner, indenfor hvilke der findes pensionsordninger, råder over pensionsfonds, som efter aktuarmæssig beregning er tilstrækkelige til dækning af institutionernes pensionsforpligtelser. Fra De grundtvigske valg- og frimenigheders efterlønskasse foreligger der andragende om statstilskud til reorganisering af denne kasse. Sagen er imidlertid stillet i bero under hensyn til den under overvejelse værende generelle ordning.

Udvalget har endelig indhentet oplysninger om institutionernes økonomiske grundlag. Det fremgår heraf at institutionernes økonomi hovedsagelig er baseret på midler, som tilvejebringes ad privat vej ved indsamlinger, gaver og kollekter. Enkelte institutioner oppebærer tillige faste statstilskud. Dette gælder således Dansk kirke i udlandet og Dansk sømandsmission i fremmede havne. Diakonissestiftelsen modtager et årligt tilskud fra vareløtteri, medens Sankt Lukas Stiftelsen får offentligt tilskud for så vidt angår det til stiftelsen knyttede spædbørnshjem og optagelseshjem. Diakonhøjskolen i Aarhus oppebærer statstilskud som godkendt folkehøjskole.

III.

Efter at der til udvalgets medlemmer var udsendt en skematisk oversigt over de således tilvejebragte oplysninger, fandt der på et den 23. februar 1949 afholdt nyt møde i fortsættelse af den tidligere forhandling en fornyet drøftelse sted af spørgsmålet om en pensionsordning for præsterne indenfor de frie kirkelige institutioner, samt angående mulighederne for at opnå statsstøtte til en sådan ordning.

Det oplystes herunder, at der ved de orienterende drøftelser, som kirkeministeriet inden udvalgets nedsættelse havde ført med repræsentanter for nogle af de i betragtning kommende frie kirkelige institutioner, fra disses side var givet udtryk for stor interesse for tilvejebringelse af en ordning af pensionsforholdene for de i disse institutioners tjeneste stående præster.

Under hensyn hertil samt til den stilling, som finansministeriet i tilslutning til en en fra lønningsrådet indhentet erklæring havde indtaget i den i kirkeministeriets foran

citerede skrivelse af 28. juni 1948 omtalte sag, var der indenfor udvalget enighed om, at tiden nu var inde til at søge gennemført en pensionsordning for præsterne inden for de frie kirkelige institutioner i et omfang, der nærmere måtte overvejes. Der var enighed om, at en sådan ordning mest naturligt kunne tilvejebringes derigennem, at der oprettes en for de i betragtning kommende institutioner fælles pensionskasse, og at den økonomiske basis burde søges tilvejebragt dels ved bidrag fra de pågældende præster og dels ved bidrag fra institutionerne, men at en sådan ordning næppe ville kunne gennemføres, medmindre der af statskassen blev ydet en meget betydelig økonomisk støtte, idet de pensionsmæssige ydelser, der måtte pålægges kassen, i det væsentlige måtte være i overensstemmelse med de for folkekirkens præster gældende almindelige pensionsregler (tjenestemandslovens regler), såfremt der skulle være betingelser for en ordning, der omfattede overgang fra fri kirkelig virksomhed til folkekirkens tjeneste og omvendt under medtagelse af fuld pensionsanciennitet, hvilket utvivlsomt ville kræve langt større økonomiske præstationer end de pågældende præster og institutioner ville kunne bære.

Med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt der ville være rimelig begrundelse for en sådan statsstøtte, som her måtte komme i betragtning, har udvalget i sine overvejelser navnlig lagt vægt på den i det foregående omtalte understøttelsespraksis, hvorefter der på finansloven er ydet årlige understøttelser til afgæede valgmenighedspræster og i et vist omfang også til frimenighedspræster og enker efter sådanne, samt udenfor disse grupper i det enkelte tilfælde, der hidtil har foreligget, til enken efter en præst, der havde været ansat indenfor Dansk kirke i udlandet.

Som udslag af det offentliges interesse for de frie kirkelige institutioner har udvalget ligeledes betragtet den tidligere velvillige behandling af andragender om bevillingsmæssig tildeling af pensionsret og forøget pensionsanciennitet til præster, der fra virksomhed i sådanne institutioner er overgået til embede i folkekirken.

Videre har udvalget bemærket, at der ved kongelig resolution er meddelt tilladelse til optagelse af kollekter i kirkerne til fordel for adskillige af de heromhandlede institutioner, samt at der på finansloven ydes ret betydelige årlige tilskud til Dansk kirke i udlandet og til Dansk sømandsmission i fremmede havne.

Udvalget har i forbindelse hermed også ment at burde lægge vægt på, at arbejdet indenfor disse institutioner i et vist omfang hviler på en offentlig anerkendelse, f. eks. ved kongelig stadfæstelse af sømandspræster og valgmenighedspræster, jfr. med hensyn til disse sidste lov af 15. maj 1903 om valgmenigheder § 1, jfr. § 3, samt ved anerkendelse af danske præster i udlandet som legationspræster.

Også på anden måde end de allerede anførte er der i lovgivningen givet udtryk for den betydning, som må tillægges virksomheden indenfor de frie kirkelige institutioner, jfr. således navnlig bestemmelserne i § 15 i loven om folkekirkens lønningsvæsen udenfor København og Frederiksberg m. m., hvorefter der ved fastsættelse af tjenestealder for præster i folkekirken tages hensyn til tidligere virksomhed indenfor frie kirkelige institutioner.

Endvidere er der ved samme lovs § 60 givet adgang til at medregne tidligere tjenestetid ved beregning af lønning og pension for en præst, der efter at være afskediget, genansættes, ikke blot i tilfælde, hvor hans udtræden af tjenesten er sket på grund af sygdom eller anden ham utilregnelig årsag, men også i tilfælde, hvor hans udtræden af tjenesten skete for at overgå til en stilling, der efter fornævnte regler kan tages i betragtning ved beregning af hans tjenestealder. Denne udvidelse af den for tjenestemænd i almindelighed gældende regel er speciel for folkekirkens præster og må ligesom reglen i § 15 anses for begrundet i den betydning der tillægges arbejdet indenfor de frie kirkelige institutioner.

Under hensyn til det således oplyste og navnlig under hensyn til de foreliggende oplysninger om den hidtidige praksis vedrørende tildeling af pensionsret og pensions-

hed om, at tiden for de frie kirkeighed om, at en ettes en for de i iske basis burde bidrag fra insti- edmindre der af mæssige ydelser, else med de for lslovens regler), g fra fri kirkelig . pensionsancien- and de pågælden-

anciennitet til præster, som fra tjeneste i frie kirkelige institutioner er overgået til embede i folkekirken, samt vedrørende ydelse af understøttelser til afgåede præster indenfor sådanne institutioner, må udvalget anse det for velbegrundet, at der ydes den nødvendige statsstøtte til gennemførelse af en pensionsordning for præsterne indenfor i hvert fald en kreds af de heromhandlede kirkelige institutioner.

Gennemførelsen af en ordning som den påtænkte, hvorved ydelsen af understøttelser afløses af bestemte ydelser til en pensionskasse, til hvilken også de af ordningen omfattede institutioner og præster yder bidrag, må efter udvalgets formening anses som en videreførelse af de hidtil fulgte retningslinier på mere rationel basis.

IV.

For at tilvejebringe det fornødne grundlag for en aktuarmæssig beregning af den præmiereserve, som efter lovgivningens regler skal foreligge ved oprettelse af en pensionskasse som den påtænkte, samt af de årlige præmieindbetalinger fra de af ordningen omfattede præster, vedtog udvalget at lade foretagne beregning af lønnings- og pensionsanciennitet for disse efter følgende retningslinier:

1. Der medtages kun de for tiden i de pågældende institutioner tjenstgørende 146 præster, hvoraf dog udgår de præster, for hvilke præstegerningen ikke er deres hovedvirksomhed, samt for at undgå en uforholdsmæssig fordyrelse af ordningen — alle, der pr. 1. april 1950 er fyldt 50 år.

2. Til brug ved beregning af pensionsbidragene klassificeres lønningerne efter 3. og 4. klasse i lov om folkekirkens lønningsvæsen udenfor København og Frederiksberg m.m.

3. Alle beregninger foretages pr. 1. april 1950.

Med hensyn til punkt 2 bemærkes, at det indenfor udvalget har været drøftet, hvilken pensionsgivende lønning man skulle lægge til grund ved pensionsberegningen, idet der som foran omtalt følges ret uensartede lønningsregler indenfor de enkelte institutioner. Man har herunder været inde på, om der burde stilles krav til de enkelte institutioner om ændring af deres vedtægter på dette punkt, således at der gennemføres ensartede lønningsregler og således, at der til ændring af disse kræves samtykke fra kirkeministeriet. Udvalget har dog — dels under hensyn til de hermed forbundne praktiske vanskeligheder og dels for ikke herigennem at fremkalde krav om øgede statstilskud — ikke fundet, at der burde stilles sådant vilkår for optagelse i pensionskassen, men har anset det for tilstrækkeligt, at vedkommende institution enten indgår på ikke at yde mindre løn end efter 3. klasse eller 4. klasse i præstelønningsloven udenfor København og Frederiksberg m. m. eller også erklærer sig indforstået med, at optagelse kun vil kunne ske på nærmere i det enkelte tilfælde med ministeriel godkendelse fastsatte vilkår.

Der er herefter i overensstemmelse med foranstående foretaget klassificering af lønningerne for samtlige de præster, der kunne komme i betragtning, dersom alle de kirkelige institutioner, som var omfattet af udvalgets undersøgelse, kunne medtages (ialt 87 af de foran nævnte 146 præster), hvorhos der er foretaget beregning af lønnings- og pensionsanciennitet for hver enkelt af de pågældende med så stor tilnærmelse, som det på det givne grundlag har været muligt.

Ved klassificeringen af lønningerne er hovedparten af de 87 præster, nemlig 81, henført til præstelønningslovens 3. lønningsklasse (begyndelsesløn 4.140 kr. stigende hvert 3. år med 360 kr. indtil 5 580 kr., og derefter hvert 3. år med 480 kr. indtil 7.500 kr., hvortil kommer pensionsgivende tillæg efter tjenestemandslovens § 99), medens de øvrige

6 er henført til 4. lønningsklasse (begyndelsesløn 3.780 kr. stigende hvert 3. år med 360 kr. indtil 4.860 kr., hvortil kommer pensionsgivende tillæg).

Den af udvalgets aktuar udarbejdede redegørelse hviler i overensstemmelse med det foran anførte på den forudsætning, at der skal sikres de pågældende præster pension efter reglerne i tjenestemandsløven, dog med en vis reduktion af egen- og enkepensionerne i tilfælde, hvor ansættelsen i pensionsberettigende stilling er sket efter det 31. år. Endvidere er det en forudsætning for de foretagne beregninger, at pensionskassens midler kan anbringes således, at der opnås en rente på mindst $3\frac{3}{4}$ pct. p. a. Endelig er det forudsat, at alderspensionen normalt tiltrædes den 1. april efter det fyldte 65. år eller gennemsnitlig $\frac{1}{2}$ år efter 65-års fødselsdagen.

På dette grundlag er det samlede resultat for de 87 præster herefter opgjort således:

Samlet pensionsgivende årsløn pr. 1. april 1950.....	568.620 kr.
Hertil svarende årligt bidrag.....	89.566 -
eller i forhold til årsgagen 15,75 pct.	
Præmiereserven pr. 1. april 1950.....	859.230 -

Det fremgår heraf, at den påtænkte pensionskasse ville kunne etableres, såfremt der fastsættes et årligt bidrag på $15\frac{3}{4}$ pct. af de pensionsgivende lønninger og foretages en engangshenlæggelse på 859.230 kr.

Da der indenfor udvalget næredes ønske om, at normalbidraget ikke kom til at overstige 15 pct., har udvalgets aktuar foreslået, at kassen i stedet for på den nævnte ensartede gennemsnitspræmie på $15\frac{3}{4}$ pct. baseres på følgende bidrag:

For ansættelsesalder under 30 år.....	15	pct.
— — — 30 -	$16\frac{1}{2}$	—
— — — over 30 -	18	—

På dette grundlag er der herefter foretaget beregning for hver enkelt præsts vedkommende af præmiereserve og årlige bidrag.

Det samlede resultat af beregningen er opgjort således:

Årlig pensionsgivende lønning ved ansættelsen.....	466.620 kr.
— — — pr. 1. april 1950.....	568.620 -
— — — slutløn.....	770.220 -

Passiv for personlig pension.....	1.523.910 kr.
— - enkepension.....	858.070 -
— - børnepension.....	32.100 -

Passiv ialt... 2.414.080 kr.

Kapitalværdi af fremtidige præmier..... 1.553.320 -

860.760 kr.

Årligt bidrag på 15, $16\frac{1}{2}$ og 18 pct. svarende til årsløn 1. april 1950..... 90.119 kr.

Ved disse beregninger er der dog kun taget hensyn til ydelse af grundpension, men ikke til ydelse af reguleringstillæg til pensionerne og ej heller til de med kassens administration forbundne udgifter.

V.

Efter at aktuarens redegørelse havde været gjort til genstand for en indgående drøftelse på udvalgets møde den 16. november 1949 opnåedes der på nedennævnte punkter enighed om det ønskelige i at søge gennemført en ordning, der i hovedtræk går ud på følgende:

A. Der oprettes fra 1. april 1950 at regne en pensionskasse med det formål for øje, at overgang fra tjeneste i de i heromhandlede henseende i betragtning kommende frie kirkelige institutioner til tjeneste i fast embede i folkekirken og omvendt kan finde sted under medtagelse af pensionsret og pensionsanciennitet på vilkår af overførelse af opsparede pensionsbidrag efter samme regler, som har fundet udtryk i tjenestemandsløvens § 870 om læreres overgang fra private skoler til staten og omvendt og i vedtægterne såvel for pensionskassen for børnesagens arbejdere som for pensionskassen af 1925 for de private eksamensskoler. Ordningen er obligatorisk for de deltagende institutioner, idet alle i disses tjeneste værende teologiske kandidater og andre, som ifølge bestemmelserne i lov om adgang til præsteembeder i folkekirken vil kunne overgå til embeder i folkekirken nu eller senere, er pligtige at være medlemmer af kassen, såfremt de pr. 1. april 1950 ikke er fyldt 50 år.

B. Medlemmernes pensionsbidrag fastsættes således:

For ansættelsesalder under 30 år.....	15	pct.	} af den pensionsgivende lønning.
— — — 30 —	16½	—	
— — — over 30 —	18	—	

Det normale bidrag på 15 pct. fordeles med 6 pct. til medlemmerne, 6 pct. til staten og 3 pct. til institutionerne.

C. Pensionerne ydes i det væsentlige efter tjenestemandsløvens principper, dog at egen- og enkepensioner reduceres med 3 pct. for hvert år, medlemmets ansættelse i pensionsberettigende stilling er sket efter det fyldte 31. år.

D. Det til tilvejebringelse af fornøden præmiereserve nødvendige beløb foreslås indbetalt af medlemmerne, staten og institutionerne med samme kvotafordeling, som gælder ved udredelse af det ordinære årlige pensionsbidrag eller i det normale tilfælde med henholdsvis 40 pct., 40 pct. og 20 pct.

E. Det er endvidere udvalgets tanke, at der af staten skal ydes reguleringstillæg til pensionerne efter tjenestemandsløvens principper.

I overensstemmelse med resultatet af udvalgets foran omtalte drøftelse skulle institutionernes deltagelse i ordningen derhos være betinget af, at de enten indgik på ikke at yde mindre lønninger end efter 3. eller 4. klasse i præstelønningsloven udenfor København og Frederiksberg m. m. eller også erklærede sig indforstået med, at optagelse ellers kun kunne ske på nærmere i det enkelte tilfælde med ministeriel godkendelse fastsatte vilkår.

* *

Ved udarbejdelsen af dette forslag har udvalget bestræbt sig for at tilvejebringe en ordning efter lignende principper, som har fundet godkendelse indenfor andre statsunderstøttede pensionsordninger.

Man har således med hensyn til fordelingen af det normale bidrag på 15 pct. fundet det rimeligt, at medlemmets bidrag skulle være det samme som f. eks. for børnesagens arbejdere og for lærerne ved de private eksamensskoler. Derimod er den resterende

del af bidraget fordelt mellem institution og stat, medens staten i de to ovenfor nævnte pensionsordninger også betaler institutionernes bidrag som en del af de årlige tilskud, som ydes til disses samlede virksomhed.

Ved fremsættelsen af det fornævnte forslag har udvalget taget som udgangspunkt, at staten ved tidligere pensionsordninger f. eks. for lærerne ved handelsskolerne har ydet et tilskud på 40 pct. af kapitalindskudet til en forbedret forsikringsmæssig ordning, men man har desuden haft for øje, at mange af de præster, for hvilke der ved pensionskassens oprettelse skal indbetales fuld præmiereserve fra første faste ansættelse i den frie kirkelige institution eller folkekirken, tidligere har haft embede i folkekirken i en årrække, og allerede af den grund tidligere har haft ret til at få godskrevet den ved virksomheden i folkekirken opnåede anciennitet uden at yde noget særskilt vederlag herfor. Ligeledes er det i overensstemmelse med de indenfor andre statsunderstøttede pensionskasser gældende regler, at der ydes reguleringstillæg til pensionerne efter tjenestemandslovens principper, og at udgiften hertil dækkes af staten.

Medens der har været fuld enighed indenfor udvalget på de foran anførte punkter, har der derimod gjort sig afvigende meninger gældende dels med hensyn til kredsen af de kirkelige institutioner, der kunne være spørgsmål om at inddrage under ordningen og dels med hensyn til spørgsmålet om, hvem der skal betale ekstrabidraget på henholdsvis $1\frac{1}{2}$ pct. og 3 pct. for de i 30-årsalderen og senere ansatte medlemmer.

Under forhandlingerne blev der endvidere rejst spørgsmål om, hvorvidt det måtte være muligt at fordele byrderne på en anden måde end foreslået, f. eks. således, at der gennem den kirkelige ligning blev ydet tilskud til pensionskassen. Denne udvej fandtes dog ikke farbar, dels under hensyn til, at der af statskassen ydes betydelige tilskud til pensionering af folkekirkens præster, og at det i sig selv ville være en mindre rimelig ordning, dersom folkekirken samtidig med at modtage tilskud til egen pensionsbyrde påtog sig en forpligtelse til at understøtte en privat pensionskasse, dels fordi det ikke ved ligning på folkekirkens medlemmer vil kunne pålægges disse at yde bidrag til pensionering af frimenigheds- og valgmenighedspræster, hvilke sidste i hvert fald ikke bør undtages fra nyordningen, idet de har været omfattet af den hidtidige understøttelsespraksis.

Da også frimenighedspræsterne har været omfattet af understøttelsespraksis og derhos har en vis pensionsordning fælles med valgmenighederne i form af en efterlønskasse (De grundtvigske valg- og frimenigheders efterlønskasse) har man også ment, at frimenighedspræsterne burde medtages under ordningen.

Under de fortsatte drøftelser, hvorunder det fra de ministerielle repræsentanters side fastholdtes, at ordningen allerede under hensyn til den betydelige støtte fra statskassen, som er forudsætningen for sagens gennemførelse, måtte begrænses til at omfatte sådanne institutioner, som man fra statens side gennem understøttelses- og bevillingspraksis også hidtil har vist ganske særlige hensyn eller som enten direkte har aflastet folkekirken eller har påtaget sig løsning af opgaver, der i særlig grad må anses for at være fælles for hele samfundet, opnåedes der herefter enighed om foruden valg- og frimenighederne, der allerede er omtalt, at foreslå medtaget Det københavnske kirkefond under hensyn til, at dette har sparet staten for millionbeløb ved at påtage sig den opgave at bygge kirker i København og derefter overgive kirkerne til folkekirken. Staten har således ikke i de sidste 60—70 år ydet tilskud til bygning af kirker i København bortset fra Grundtvigskirken, medens staten til bygning af kirker i købstæderne og i landsognene normalt yder halvdelen af udgifterne, når menighederne kan tilvejebringe dækning for den anden halvdel. Kirkefondet har derhos i en lang årrække båret udgifterne til driften af de nye kirker samt i et vist omfang tillige afholdt udgifterne til præstebetjening.

Endvidere vedtoges det at foreslå medtaget Dansk kirke i udlandet og Dansk sømandsmission i fremmede havne under ordningen, idet disse institutioner begge aflaster folkekirken ved at varetage den præstelige betjening af danske i udlandet og i forbindelse hermed udfører et for hele det danske samfund betydningsfuldt kulturelt arbejde, hvortil for Dansk kirke i udlandet endvidere kommer det store arbejde, som denne institution har påtaget sig blandt den dansksindede befolkning i Sydslesvig. Ud fra det foran anførte fandtes også Indenlandsk sømandsmission at kunne medtages under ordningen.

De medlemmer indenfor udvalget, der repræsenterer frie kirkelige institutioner, beklager meget, at ikke en større kreds af institutioner end de anførte blev inddraget under ordningen, idet de dels har henvist til den betydning, som det frie kirkelige arbejde i det hele har for folkekirkens trivsel, og dels til det foran under III anførte, hvoraf fremgår, at man også gennem lovgivningen og på forskellig anden måde fra det offentlige side synes at have erkendt dette.

Som slutresultat af forhandlingerne er man imidlertid inden for udvalget nået til fuld enighed om, at betingelserne ikke var til stede for en udvidelse af den kreds, der blev delagtig i ordningen.

For at lægge en vis bremse på de sene ansættelser, således at den gennemsnitlige ansættelsesalder ikke forrykkes opad til skade for pensionskassens økonomi, blev det af finansministeriets repræsentant i udvalget fastholdt, at ekstrabidraget på henholdsvis 1½ pct. og 3 pct. for medlemmer, som er ansat i 30-årsalderen eller senere, må udredes af vedkommende institution selv, og dette standpunkt har de øvrige medlemmer af udvalget efter nærmere drøftelse herefter ment at kunne slutte sig til. Institutionernes bidrag vil herefter for præster, der er ansat i en alder af 30 år, andrage 4½ pct. og for præster, der er ansat i en alder af 31 år eller senere, 6 pct. Statens andel i tilvejebringelsen af præmiereserven måtte derhos procentvis reduceres i forhold til statens andel i udredelsen af det årlige pensionsbidrag. Statens tilskud til præmiereserven vil herefter kun udgøre 40 pct. i tilfælde, hvor den årlige præmie fastsættes til 15 pct. Hvis den årlige præmie f. eks. fastsættes til 18 pct., udgør statstilskuddet til engangshenlæggelsen 33⅓ pct.

Det nedsatte underudvalg har forhandlet med hver enkelt af de nævnte 5 institutioner, der alle efter at have fået forelagt oplysning om de beregnede præmier og præmiereserver for de i disses tjeneste ansatte præster, har udtalt ønske om at indgå under ordningen på de givne vilkår, og der er derefter udarbejdet udkast til vedtægt for den påtænkte pensionskasse.

VI.

Til belysning af den økonomiske rækkevidde af forslaget hidsættes følgende oversigt:

Institution	Antal ansatte	Præmiereserve	Årligt bidrag
Det københavnske kirkefond	4	58.630 kr.	4.338 kr.
Dansk kirke i udlandet	22	164.570 -	21.815 -
Dansk sømandsmission i fremmede havne .	9	85.800 -	9.108 -
Indenlandsk sømandsmission	2	11.920 -	2.268 -
De grundtvigske valg- og frimenigheder	17	257.340 -	19.019 -
Ialt	54	578.260 kr.	56.548 kr.

Statens tilskud til udredelse af den ekstraordinære henlæggelse til præmiereserve vil herefter udgøre 220.722 kr.

Udvalget har tænkt sig statens bidrag til præmiereserven fordelt på 10 år, hvorefter det årlige bidrag i denne periode ville andrage 26.178 kr.

Statens tilskud til det ordinære årlige bidrag vil andrage 21.276 kr.

VII.

På mødet i dagene den 30.—31. januar 1950 vedtoges det herefter at afslutte udvalgets arbejde med afgivelse af nærværende betænkning.

Endvidere godkendtes det af underudvalget udarbejdede forslag til vedtægt for pensionskassen, hvilket forslag er aftrykt som bilag til nærværende betænkning, samt det ligeledes blandt bilagene aftrykte forslag til tekstanmærkning, der tænkes fremsat som ændringsforslag til finansloven for finansåret 1950—51.

Endelig vedtog udvalget at henlede opmærksomheden på, at det ville være af overordentlig betydning, om præsterne indenfor de institutioner, som herefter ikke medtages under ordningen, men som hidtil ved overgang til folkekirkens tjeneste har kunne få tillagt pensionsret og pensionsanciennitet, fortsat kunne opnå pensionsret og pensionsanciennitet, men således at der fremtidig indbetales det efter en aktuarmæssig beregning fornødne beløb til dækning af præmiereserven på tidspunktet for deres overgang til folkekirkens tjeneste.

En sådan ordning ville i hvert fald i nogen grad kunne råde bod på de vanskeligheder, der opstår for de pågældende ved deres senere overgang til folkekirkens tjeneste, og ville være i god overensstemmelse med den fortrinsstilling, der på andre områder er indrømmet dem, jfr. foran under afsnit III.

København, den 31. januar 1950.

A. Detlefsen.

Formand.

H. Salicath.

Axel Malmstrøm.

Fr. Bruun-Rasmussen.

Kr. Østergaard.

Erik Jensen.

M. Friis-Skotte.

Arne Truelsen.

Udkast til vedtægt for pensionskassen af 1950 for forskellige private kirkelige institutioner.

I. Pensionskassens navn, formål og midler.

§ 1.

Stk. 1. Pensionskassens navn er „Pensionskassen af 1950 for forskellige private kirkelige institutioner“. Dens hjemsted er for tiden København, og dens formål er at yde sine medlemmer pension efter de nedenfor anførte regler.

Stk. 2. De hertil fornødne midler tilvejebringes ved:

- a. et årligt bidrag fra medlemmerne, jfr. § 6.
- b. et årligt bidrag fra de nedenfor i § 2 omtalte kirkelige institutioner. Dette bidrag udgør 3 pct. af medlemmernes lønningsindtægt, beregnet som i § 6 anført. For medlemmer, hvis alder ved ansættelsen i pensionsberettigende stilling i en af de af pensionskassen omfattede institutioner ligger efter det fyldte 30. år, men inden det 31. år, udgør bidraget $4\frac{1}{2}$ pct., og for medlemmer, hvis alder ved ansættelsen er 31 år og derover, andrager bidraget 6 pct.
- c. et årligt tilskud fra staten på 6 pct. af medlemmernes lønningsindtægt, beregnet som i § 6 anført.
- d. udbyttet af pensionskassens formue.
- e. eventuelle efterbetalinger og overførsler af pensionsbidrag, jfr. §§ 6, 7 og 8.
- f. eventuelle ekstraordinære bidrag.

Stk. 3. Ved kassens oprettelse foretages en aktuarmæssig beregning af størrelsen af de forsikringsmæssige reserver, der er nødvendige under hensyn til alder, pensionsanciennitet og lønningsmæssig placering for de pr. 1. april 1950 i kassen optagne medlemmer. Reserverne tilvejebringes af medlemmerne, institutionerne og staten i forholdet 2:1:2. For medlemmer, der ved ansættelsen i pensionsberettigende stilling i en af de af pensionskassen omfattede institutioner er fyldt 30 år, betaler medlemmerne, institutionerne og staten dog i forholdet 4:3:4 og for medlemmer, der ved ansættelsen er fyldt 31 år, med lige store beløb. Reserverne indbetales i pensionskassen senest i løbet af 10 år. Såfremt et medlem, for hvem en sådan afdragsordning er truffet, dør eller pensioneres, inden beløbet er fuldt indbetalt, nedsættes pensionen efter en aktuarmæssig beregning, og pligten til indbetaling af det resterende skyldige beløb er herefter bortfaldet.

Stk. 4. Pensionskassens formue skal med fradrag af en passende kontant kassebeholdning anbringes og båndlægges i overensstemmelse med bestemmelserne i pensionskassetilsynsloven af 11. maj 1935 § 14, således som denne er ændret ved lov nr. 162 af 13. april 1938.

II. Kassens medlemmer.

§ 2.

Stk. 1. Som medlemmer af nærværende kasse kan optages teologiske kandidater og præster — herunder også præster, som ikke er teologiske kandidater, men som i medfør af bestem-

melserne i § 1 i lov nr. 195 af 16. april 1941 om adgang til præsteembeder i folkekirken, jfr. lov af 4. juni 1947, eventuelt vil kunne overgå til embede i folkekirken — såfremt de er ansat i følgende kirkelige institutioner:

- a. Det københavnske kirkefond.
- b. Dansk kirke i udlandet.
- c. Dansk sømandsmission i fremmede havne.
- d. Indenlandsk sømandsmission.
- e. De grundtvigske valg- og frimenigheder, som pr. 1. april 1950 tilslutter sig pensionsordningen eller som senere med kirkeministeriets tilladelse tiltræder denne.

Det er dog en forudsætning, at den virksomhed, som de udøver indenfor den pågældende institution, må antages helt eller delvis at kunne tages i betragtning ved beregning af alderstillæg, såfremt de måtte overgå til pensionsgivende embede i folkekirken.

Stk. 2. Det påhviler institutionerne at drage omsorg for, at enhver, der opfylder betingelserne for optagelse i pensionskassen, indmeldes i denne.

Stk. 3. Det påhviler ethvert medlem ved sin optagelse (genoptagelse, overgang fra et andet pensionsområde) i kassen at fremlægge en helbredsattest svarende til den, der til enhver tid kræves ved fastansættelse i statstjenestemandsstilling, eventuelt sådan helbredsattest, som afgiver grundlag for optagelse mod pensionsbidrag fastsat efter reglerne i § 6, stk. 1, 2. pkt.

§ 3.

Stk. 1. Kun ansatte i en af de i § 2 omhandlede institutioner, hvis aflønning svarer til eller er højere end for præster, der lønnes efter 4. klasse i lov om folkekirkenes lønningsvæsen udenfor København og Frederiksberg m. v., kan være medlemmer af nærværende pensionskasse. Dog kan optagelse i pensionskassen på nærmere af kirkeministeriet efter indstilling af pensionskassens bestyrelse fastsatte vilkår finde sted, såfremt de pågældende lønnes efter en lavere lønsats end ovenfor.

Stk. 2. Det påhviler institutionerne at give meddelelse til pensionskassen om enhver ændring i lønningsvilkårene, der kan antages af få indflydelse på et medlems pensionsmæssige stilling.

§ 4.

Stk. 1. Optagelse i pensionskassen kan — bortset fra de i afsnit IV omhandlede tilfælde — ikke finde sted efter det fyldte 40. år, medmindre kirkeministeriet på grundlag af indstilling fra pensionskassens bestyrelse meddeler dispensation. Tilsvarende gælder genoptagelse efter det fyldte 40. år, såfremt pågældendes udtræden skete efter eget ønske eller anden ham tilregnelig årsag.

Stk. 2. Alle medlemmer har medlemsret fra deres indtrædelse i kassen. Indtrædelsen regnes fra begyndelsen af den måned, i hvilken medlemmets virksomhed ved en af de under pensionskassen hørende institutioner er begyndt, efter at betingelserne for indmeldelse er opfyldt, og det i § 6 omhandlede bidrag betales fra dette tidspunkt.

§ 5.

Såfremt et medlem midlertidigt er fraværende fra institutionen, således at pågældende vedbliver at stå i nummer ved denne og stadig oppebærer lønning, og således at der under fraværelsen holdes vikar af eller for det pågældende medlem, betragtes dette i sit forhold til pensionskassen som værende i funktion, idet dog opretholdelse af en sådan ordning udover et år skal godkendes af bestyrelsen, og ordningen højst kan vedvare i et tidsrum af 5 år.

Det påhviler institutionen at anmelde, når et medlem på anførte måde holder vikar.

III. Medlemmernes bidrag.

§ 6.

Stk. 1. Som bidrag til pensionskassen betaler hvert ikke-pensioneret medlem, som har fremskaffet tilfredsstillende helbredsattest, 6 pct. af den for vedkommende fikserede lønningsindtægt, jfr. dog stk. 3. For medlemmer, der ved optagelsen ikke har kunnet præstere tilfredsstillende helbredsattest, fastsættes bidraget af bestyrelsen efter indhentet udtalelse fra det ved finansministeriets cirkulære af 25. september 1947 oprettede nævn for helbredsbedømmelser i tjenestemandssager. Beløbet afkortes i medlemmets lønning og indbetales af vedkommende institution til pensionskassen senest den 15. i hver måned.

Stk. 2. Til lønningsindtægten, som kommer i betragtning ved pensionsberegningen, henregnes grundløn og alderstillæg efter 3die eller 4de klasse i lov om folkekirkens lønningsvæsen udenfor København og Frederiksberg m. v. samt almindeligt pensionsgivende løntillæg hertil. Såfremt den løn, der ydes vedkommende medlem, ikke svarer til den, der ville tilkomme ham, såfremt hans stilling var indordnet i en af de fornævnte lønningsklasser i præstelønningsloven, træffer pensionskassens bestyrelse bestemmelse om, hvilken af de to lønklasser der skal lægges til grund ved beregningen af de årlige præmier og dermed også til sin tid pensionen. Afgørelsen kan inden 6 måneder indankes for kirkeministeriet, hvis afgørelse er endelig.

Stk. 3. For et medlem, hvis ansættelse i pensionsberettigende stilling i en af de af pensionskassen omfattede institutioner finder sted efter det fyldte 32. år, nedsættes egen- og enkepension på følgende måde:

er den pågældende fyldt 32 år, men ikke 33, nedsættes pensionen til 97 pct.	
- - - - - 33 - - - 34, — — - 94 -	
- - - - - 34 - - - 35, — — - 91 -	
- - - - - 35 - - - 36, — — - 88 -	
- - - - - 36 - - - 37, — — - 85 -	
- - - - - 37 - - - 38, — — - 82 -	
- - - - - 38 - - - 39, — — - 79 -	
- - - - - 39 - - - 40, — — - 76 -	

Er den pågældende fyldt 40 år, må der i hvert enkelt tilfælde foretages en forsikringsmæssig beregning af den pension, der vil kunne ydes.

Et medlem, der ansættes i pensionsberettigende stilling i en af de af pensionskassen omfattede institutioner efter det fyldte 32. år, kan dog i stedet for at få pensionen nedsat, vælge at svare forhøjet pensionsbidrag efter følgende skala:

er den pågældende fyldt 32 år, men ikke 33.....	7 pct.
- - - - - 33 - - - 34.....	8 -
- - - - - 34 - - - 35.....	8½ -
- - - - - 35 - - - 36.....	9 -
- - - - - 36 - - - 37.....	10 -
- - - - - 37 - - - 38.....	11 -
- - - - - 38 - - - 39.....	12 -
- - - - - 39 - - - 40.....	13 -

Er den pågældende fyldt 40 år, beregnes bidraget i hvert enkelt tilfælde af pensionskassens aktuar.

Stk. 4. Når særlige grunde taler derfor, og kirkeministeriet samtykker deri, kan der af bestyrelsen dispenseres fra regelen i stk. 3, ligesom der på tilsvarende måde ved indmeldel-

sen i kassen kan tillægges et medlem en forhøjelse af pensionsancienniteten, alt under forudsætning af, at der som efterbetaling af pensionsbidrag indskydes et beløb, hvis størrelse i hvert enkelt tilfælde fastsættes på grundlag af en af pensionskassens aktuar foretagen beregning.

IV. Overgang fra eller til andre pensionsområder.

§ 7.

Stk. 1. Ved overgang fra stilling som præst i folkekirken til en af de af pensionskassen omfattede institutioner medregnes ved pensionsalderens fastsættelse den pågældendes pensionsgivende tjenestetid i folkekirken. Ved overgang inden det fyldte 50. år overføres, jfr. tekstanmærkning til § 20 i finansloven for 1950—51, fra folkekirkens midler til pensionskassen et beløb, der udgør 12 pct. af den hidtidige pensionsgivende indtægt efter det fyldte 30. år. Finder overgang sted efter det fyldte 50. år, foretages en forsikringsmæssig beregning af den til vedkommendes alder, pensionsanciennitet og lønklasse i folkekirken svarende forsikringsmæssige reserve, og det således udkomne beløb overføres til pensionskassen.

Stk. 2. Foranstående regler kan af bestyrelsen med kirkeministeriets godkendelse helt eller delvis bringes til anvendelse ved overgang fra en stilling som lærer i statens tjeneste, folkeskolen eller Københavns kommunale skolevæsen eller som lærer under en anden institution, hvor stillingen har været forbundet med medlemsskab i en statsunderstøttet pensionskasse (pensionsordning), når denne virksomhed anerkendes som havende en sådan karakter, at den kan anses som en forberedelse til præstegerning.

§ 8.

Stk. 1. Finder omvendt overgang sted fra stilling i en af de af pensionskassen omfattede institutioner til pensionsberettigende stilling i folkekirken, overføres der, forsåvidt den pensionsgivende tjenestetid i pensionskassen helt eller delvis medregnes ved fastsættelsen af pågældendes pensionsanciennitet i folkekirken, pensionsbidrag fra pensionskassen til folkekirkens midler i det i § 7, stk. 1, fastsatte omfang.

Stk. 2. Foranstående regler kan af bestyrelsen med kirkeministeriets godkendelse helt eller delvis bringes til anvendelse, når et medlem af pensionskassen overgår til en stilling som lærer i statens tjeneste, folkeskolen eller Københavns kommunale skolevæsen eller som lærer under en anden institution, hvor stillingen er forbundet med medlemsskab i en statsunderstøttet pensionskasse (pensionsordning).

V. Ophør af medlemmernes forpligtelser og rettigheder.

§ 9.

Stk. 1. Medlemmernes pligt til at yde bidrag til kassen ophører med deres udtrædelse af den virksomhed, der i henhold til § 2 betinger deres medlemsskab af kassen.

Stk. 2. Dør et medlem, der ikke er afgået fra sin stilling med pension, uden at efterlade sig enke eller uforsørgede børn under 18 år, forbliver de af ham indbetalte bidrag i pensionskassen.

Stk. 3. Medlemmerne hæfter ikke for pensionskassens forpligtelser.

§ 10.

Stk. 1. Udtræder et medlem efter eget ønske af pensionskassen uden at være berettiget til pension, har han krav på en godtgørelse, der udgør de af ham selv indbetalte pensionsbidrag, jfr. herved § 1, stk. 3, med renter 4 pct. p. a. af det ved hvert års begyndelse indestående beløb med tillæg af 2 pct. af de i fratrædelsesåret tilkomne beløb.

Det beløb, som et medlem måtte have krav på, skal — medmindre forsikringsrådet tillader anden anvendelse — indbetales til en anden under statstilsyn stående pensionskasse eller den forsikringsmæssige pensionsordning, hvortil den pågældende måtte overgå, eller, hvis dette ikke bliver tilfældet, anvendes som indskud for en pensionsforsikring eller livrente i et anerkendt livsforsikringsselskab (pensionsforsikringsselskab). I sidstnævnte tilfælde vil beløbet dog på medlemmets begæring være at udbetale kontant, såfremt det ikke overstiger 50 pct. af den pågældendes pensionsgivende lønning for det sidste år.

Stk. 2. Skyldes udtrædelsen den omstændighed, at medlemmet overgår til en stilling under anvendelse af reglerne i afsnit IV om medtagelse af pensionsanciennitet mod overførsel af pensionsbidrag, har den pågældende ikke krav på udtrædelsesgodtgørelse. Det samme gælder, såfremt overgangen til en af de i afsnit IV omhandlede stillinger finder sted inden den pågældendes fyldte 30. år.

§ 11.

Stk. 1. Ved uansøgt afskedigelse af et medlem har den pågældende krav på det i § 10, stk. 1, omhandlede beløb, der udbetales i overensstemmelse med de i nævnte bestemmelse fastsatte regler. Godtgørelsen kan dog i intet tilfælde blive mindre end efter reglerne i pensionskassetilsynslovens § 9, stk. 1, jfr. § 9, stk. 2, sidste pkt.

Stk. 2. Sker udtrædelsen, efter at den pågældende har opnået en pensionsalder i kassen af 5 år eller derover, kan der, for så vidt det efter de foreliggende forhold måtte skønnes, at han ikke for tiden vil kunne få passende beskæftigelse, i stedet for den i stk. 1, pkt. 2, omhandlede godtgørelse, af pensionskassens bestyrelse tillægges ham en så stor årlig pensionsydelse, som efter en forsikringsmæssig beregning vil kunne tilkomme ham på det pågældende tidspunkt.

VI. Egenpension.

§ 12.

Enhvert medlem af pensionskassen, der efter sit fyldte 65. år fratræder sin stilling på grund af alder, eller som afskediges på grund af svagelighed, er berettiget til pension af kassen efter nedennævnte regler.

§ 13.

Stk. 1. Pensionens størrelse fastsættes — bortset fra de i § 15, stk. 2, og § 16, stk. 1, nævnte tilfælde — efter vedkommendes pensionsalder og pensionsindtægt.

Stk. 2. Pensionsalderen regnes fra det tidspunkt, da pågældende i 5 år efter sit fyldte 30. år har haft fast ansættelse i en af de af pensionskassen omfattede, i § 2 omtalte stillinger, jfr. dog bestemmelsen i § 7 om overførelse af pensionsalder.

Stk. 3. I tilfælde af genansættelse kan tidligere tjenestetid kun medtages til beregning af pension i det omfang og på de vilkår, som pensionskassens bestyrelse efter indhentet erklæring fra pensionskassens aktuar måtte bestemme, jfr. dog § 7.

Stk. 4. Pensionsindtægten udgør — med de i § 14 anførte undtagelser — gennemsnittet af den lønning, jfr. § 6, som pågældende har svaret pensionsbidrag af i de efter pensionsrettens indtræden sidst forløbne 3 år før afskedigelsen. Hvis pensionsalderen er mindre end 3 år, udgør pensionsindtægten gennemsnittet af den pensionsgivende lønningsindtægt i hele tjenestetiden efter pensionsrettens indtræden.

§ 14.

Stk. 1. I de tilfælde, hvor pågældende afskediges ved sit fyldte 70. år, udgør pensionsindtægten den ved opnåelsen af 70 år oppebårne pensionsgivende lønningsindtægt, medmindre foranstående regler giver en højere pensionsindtægt.

Stk. 2. Når nogen forbliver i sin stilling efter det fyldte 70. år, bliver pensionen ved afskedigelsen at fastsætte, som om denne havde fundet sted ved det fyldte 70. år, altså uden at der tages hensyn til senere opnået lønstigning, og uden at pensionsalderen ved den senere tjeneste forøges.

§ 15.

Stk. 1. Eigenpensionens størrelse bestemmes efter følgende skala:

Pensionsalder:	Pension:
under 4 år.....	18/60 af pensionsindtægten
fra 4—7 -	24/60 - —
- 7—10 -	30/60 - —
- 10—12 -	31/60 - —
- 12—14 -	32/60 - —
- 14—16 -	33/60 - —
- 16—18 -	34/60 - —
- 18—20 -	35/60 - —
- 20—22 -	36/60 - —
- 22—24 -	37/60 - —
- 24—25 -	38/60 - —
- 25—26 -	39/60 - —
- 26—27 -	40/60 - —
- 27—28 -	41/60 - —
28 år og derover.....	42/60 - —

Stk. 2. Under tilsvarende betingelser som fastsat for statens tjenestemænd i lovgivningen om foranstaltninger til tuberkulosens bekæmpelse er et medlem, som afskediges på grund af smittefarlig tuberkulose i lunge eller strubehoved, berettiget til i pension at oppebære 2/3 af den af ham sidst oppebårne pensionsgivende lønningsindtægt.

§ 16.

Stk. 1. Kommer et medlem af pensionskassen ved udførelsen af sin tjeneste således til skade, at afskedigelse af den grund bliver nødvendig, tilkommer der pågældende uden hensyn til alder og tjenestetid i pension 42/60 af den sidst oppebårne pensionsgivende lønningsindtægt.

Stk. 2. Lige med tilskadekomst regnes skadelige påvirkninger af højst nogle få dages varighed, der skyldes tjenesten eller de forhold, under hvilke denne foregår, og som medfører utjenstedygtighed.

Stk. 3. Udelukket fra behandling efter nærværende paragraf er tilskadekomst, som pågældende selv har hidført med forsæt. Har han ved grov uagtsomhed eller ved beruselse selv hidført eller dog væsentlig bidraget til tilskadekomsten, afgør kirkeministeriet på grundlag af indstilling fra bestyrelsen, om pensionen efter denne paragraf skal nedsættes eller bortfalde.

Stk. 4. Ingen kan gøre krav på behandling efter foranstående regler, medmindre han snarest muligt, efter at tilskadekomsten er konstateret, har anmeldt det passerende for vedkommende institution.

Stk. 5. Tilkommer der den tilskadekomne erstatning i overensstemmelse med lov nr. 183 af 20. maj 1933 med senere lovbekendtgørelse om forsikring mod følger af ulykkestilfælde, tilfalder dette erstatningsbeløb pensionskassen efter reglerne i nævnte lovs § 42, når pension efter nærværende bestemmelse tillægges medlemmet.

§ 17.

De i statstjenestemandsløven fastsatte regler for beregning af pensionsbidraget og pension til tjenestemænd, der har oppebåret nedsat lønning som følge af indkaldelse til militærtjeneste, langvarig sygdom, suspension eller anden årsag, finder tilsvarende anvendelse.

§ 18.

Begæring om pension på grund af svagelighed skal være ledsaget af en udførlig lægeerklæring med oplysning om sygdommens symptomer og diagnose samt, hvilken indfyldelse sygdommen har på den pågældendes arbejdsevne og fremtidige tjenstdygtighed. Såfremt de således tilvejebragte oplysninger ikke er tilstrækkelige til at bedømme den pågældendes tjenstdygtighed m. v., er bestyrelsen for pensionskassen berettiget til at fordrø, at den pågældende — uden udgift for sig — underkaster sig en sådan særlig undersøgelse, eventuelt indlæggelse til observation på hospital, som anses for nødvendig i så henseende.

I alle tilfælde, hvor pensionskassens bestyrelse måtte være i tvivl om helbredsgrundlaget, vil sagen være at forelægge for det ved finansministeriets cirkulære af 25. september 1947 oprettede nævn for helbredsbedømmelser i tjenestemandssager.

§ 19.

Stk. 1. Ingen kan samtidig oppebære pension fra nærværende pensionskasse og lønning som ansat i en pensionsberettigende stilling i en af de af pensionskassen omfattede institutioner eller samtidig egen- og enkepension. — Dersom pågældendes hustru efter mandens død indtræder i eller forbliver under den af pensionskassen omfattede ordning, kan hun dog senere til enhver tid vælge at oppebære enkepension mod at opgive sin stilling uden egenpension.

Stk. 2. Pension fra nærværende pensionskasse kan ej heller oppebæres samtidig med lønning eller pension fra folkekirken, staten, folkeskolen, Københavns kommunale skolevæsen eller en stilling, hvortil er knyttet medlemskab i en statsunderstøttet pensionskasse eller pensionsfond.

Stk. 3. Når det ene af 2 samgifte medlemmer afgår ved døden, kan der hvis omstændighederne taler derfor, af bestyrelsen tilstås den efterlevende, såfremt der efterlades børn, overfor hvilke manden havde forsørgelsespligt, et børnetillæg svarende til de i § 23 nævnte satser. Tilsvarende gælder, såfremt den ene ægtefælle var pensioneret.

§ 20.

Stk. 1. Pensionen bortfalder, når vedkommende atter ansættes i en med pensionsberettigelse forbundet stilling i en af de af pensionskassen omfattede institutioner. Når den pågældende afskediges fra den nye stilling, er han berettiget til — for så vidt der ikke måtte tilkomme ham større pension — at oppebære den pension, han tidligere har haft.

Stk. 2. Når det godtgøres, at et med pension på grund af sygdom afskediget medlem atter er tjenstdygtig, og vedkommende nægter at indtræde i sin tidligere eller anden efter hans alder og kvalifikationer passende stilling, som tilbydes ham i en af de af pensionskassen omfattede institutioner, mister han retten til pension. Til oplysning om den pensioneredes helbredstilstand er pensionskassens bestyrelse berettiget til, så ofte det findes formålstjenligt, dog ikke ud over et tidsrum af 10 år fra afskedigelsesdagen at regne, at kræve sig tilstillet lægeattest, dog uden udgift for den pågældende. Når denne trods opfordring undlader at fremskaffe en sådan lægeattest, kan pensionens udbetaling standses, indtil det er bevist, at utjenstdygtigheden vedblivende består.

Stk. 3. Pensionen bortfalder endvidere i følgende tilfælde:

- a. når den pågældende ved dom findes skyldig i et strafbart forhold, der gør ham uværdig til den for en præst i folkekirken fornødne agtelse og tillid, eller overbevises om inden sin afsked at have gjort sig skyldig i et sådant forhold,
- b. når han uden bestyrelsens tilladelse tager fast ophold i udlandet, samt
- c. når han i et sammenhængende tidsrum af 3 år ikke har hævet pensionen uden senere at kunne bevise lovlig forhindring.

Stk. 4. I det under stk. 2 og 3 a) omhandlede tilfælde har den pågældende ret til en godtgørelse, der beregnes i overensstemmelse med de af forsikringsrådet i så henseende fastlagte principper.

Stk. 5. Opnår et med pension afskediget medlem af pensionskassen fast ansættelse i pensionsgivende stilling i folkekirken, staten, folkeskolen, Københavns kommunale skolevæsen eller i en stilling, hvortil er knyttet medlemsskab i en statsunderstøttet pensionskasse eller pensionsfond, bortfalder pensionen ligeledes. Afskediges den pågældende fra den nye stilling, er han berettiget til at oppebære den pension, han tidligere har haft, med fradrag af den pension, som eventuelt måtte blive tillagt ham ved afskedigelsen fra den nye stilling.

Stk. 6. Modtager et pensioneret medlem fast ansættelse i pensionsberettigende stilling i en kommune, et koncessioneret selskab eller en anden offentlig virksomhed end omhandlet i stk. 5, bortfalder pensionen, så længe den pågældende har sådan ansættelse. Når medlemmet afskediges med pension fra den nye stilling, formindskes hans pension fra kassen med et beløb, svarende til halvdelen af den ham således andetsteds fra tillagte pension.

Stk. 7. I tilfælde af pensionens bortfald i henhold til nærværende paragrafs stk. 5—6 kan bestyrelsen dog, når ansættelse i en af de foran anførte stillinger finder sted under hel eller delvis medregning af medlemmets pensionsgivende tjenestetid i pensionskassen, efter derom indgiven ansøgning træffe bestemmelse om, at der til den pensionsordning, hvortil pågældende er overgået, overføres et beløb i analogi med pensionskassetilsynslovens bestemmelser om godtgørelse til udtrædende medlemmer i overensstemmelse med de af forsikringsrådet i så henseende fastsatte principper; i så fald bortfalder ethvert krav på fremtidige ydelser fra pensionskassen.

VII. Enkepension og børnepension.

§ 21.

Stk. 1. Enken efter et medlem, som ved dødsfaldet enten endnu var i tjenesten eller var pensioneret efter reglerne i denne vedtægt, har med de i § 24 anførte undtagelser ret til enkepension.

Stk. 2. Enkepensionen udgør:

- a. når manden endnu ikke var pensionsberettiget, 1/5 af hans lønningsindtægt, således som denne efter nærværende vedtægts §§ 6, 13 og 14 beregnes, når den lægges til grund for egenpensionen,
- b. når manden var pensionsberettiget, og hans pensionsalder udgjorde:

indtil 7 år.....	16/60 af hans pensionsindtægt		
fra 7—12 -	18/60 - -	—	
- 12—16 -	19/60 - -	—	
- 16—20 -	20/60 - -	—	
- 20—24 -	21/60 - -	—	
- 24—26 -	22/60 - -	—	
- 26—28 -	23/60 - -	—	
- 28 år og derover.....	24/60 - -	—	

- c. i tilfælde, hvor manden er omkommet ved udførelsen af sin tjeneste eller afgået ved døden som følge af tilskadekomst i tjenesten eller har været pensioneret af sådan årsag, 24/60 af den i § 16, stk. 1, nævnte lønningsindtægt.

Stk. 3. Det er dog en betingelse for efter stk. 2 b. at opnå:

21/60	i enkepension, at ægteskabet har bestået i mindst 10 år	
22/60	-	15 -
23/60	-	20 -
24/60	-	25 -

§ 22.

Stk. 1. Enkepensionen skal i det mindste udgøre 700 kr. årlig.

Stk. 2. Retten til enkepension berøres ikke af, at separation har fundet sted.

Stk. 3. Når et medlems ægteskab efter at have bestået i mindst 5 år ophæves ved skilsmisse, og der tillægges den fraskilte hustru underholdsbidrag, bliver der ved bevillingen eller dommen at træffe bestemmelse om, hvorvidt hun skal bevare sin ret til enkepension, hvilken afgørelse ikke kan ændres i medfør af § 71 i lov nr. 276 af 30. juni 1922 om ægteskabs indgåelse og opløsning. I bekræftende fald er den fraskilte hustru — forudsat at hun iøvrigt opfylder betingelserne for at erholde enkepension — berettiget til ved medlemmets død at oppebære pension, som dog i intet tilfælde kan udgøre et større beløb end det hende på dødsfaldets tidspunkt i henhold til skilsmissevilkårene tillagte årlige underholdsbidrag. Forinden pensionen fastsættes, fradrages et til reguleringstillægget svarende beløb i underholdsbidraget. Iøvrigt forholdes i overensstemmelse med tjenestemandenslovens § 67, stk. 4.

Stk. 4. Har medlemmet indgået nyt ægteskab, og er såvel hans fraskilte hustru som enken berettiget til enkepension, deles denne imellem dem i forhold til det antal påbegyndte år, hvori hver af dem har været gift med medlemmet; den enkelte andel skal i det mindste udgøre 1/3 af enkepensionen, jfr. dog stk. 6. Såfremt den fraskilte hustrus andel af pensionen herefter overstiger det hende tillagte underholdsbidrag, tilfalder det overskydende beløb enken.

Stk. 5. Efter mandens død er bortfald af pensionsretten for den ene hustrus vedkommende ved dødsfald, nyt ægteskab eller på anden måde uden betydning for den anden hustrus pensionsforhold.

Stk. 6. Foranstående regler finder tilsvarende anvendelse, forsåvidt medlemmet ved sin død efterlader sig flere fraskilte hustruer. I tilfælde, hvor enkepensionen skal deles imellem flere end 2 berettigede, finder en ligedeling sted. Såfremt pensionen til en fraskilt hustru herefter overstiger det hende tillagte underholdsbidrag, vil dog det overskydende beløb tilfalde den af de øvrige pensionsberettigede, hvis ægteskab har haft den længste varighed.

§ 23.

Stk. 1. Der tillægges en pensionist, til hvis pension der ydes reguleringstillæg efter de for gifte mænd og dermed ligestillede gældende regler, for de børn (herunder stedbørn og adoptivbørn), overfor hvilke den pågældende har forsørgelsespligt, følgende tillæg til pensionen:

Til 1 barn 240 kr. årlig og for hvert barn over 1 yderligere 180 kr. årlig indtil hvert barns fyldte 18. år.

Tilsvarende børnepensionstillæg ydes enken efter et mandligt medlem for de børn (herunder adoptivbørn), overfor hvilke han havde forsørgelsespligt.

Den nævnte aldersgrænse kan dog med bestyrelsens godkendelse i det enkelte tilfælde forhøjes indtil det 24. år, når forsørgelsen fortsættes til gennemførelse af en offentlig

godkendt uddannelse, og forholdene isøvrigt i særlig grad taler for en dispensation. Dog skal pensionen eller enkepensionen i forbindelse med de nævnte tillæg ikke kunne overstige $\frac{3}{4}$ af den til grund for pensionens beregning liggende sidste lønningsindtægt.

Stk. 2. Pensioner af tilsvarende størrelse kan ligeledes ifølge bestyrelsens bestemmelse ydes til børn, overfor hvilke et kvindeligt medlem, der er afgået ved døden, havde forsørgelsespligt.

Stk. 3. Samme ret tilkommer et medlems fraskilte hustru, selvom hun ikke er berettiget til enkepension, forsåvidt hun ikke har indgået nyt ægteskab.

§ 24.

Uberettiget til enkepension er enker, hvis ægteskab er indgået efter mandens fyldte 60. år eller på hans dødsleje eller efter, at han var afskediget med pension.

§ 25.

Stk. 1. Enkepensionen bortfalder:

- a. når enken indgår nyt ægteskab,
- b. når hun ved dom for en forsættelig lovovertrædelse idømmes ubetinget straf af fængsel i 4 måneder eller derover,
- c. når hun uden bestyrelsens tilladelse tager fast ophold i udlandet,
- d. når hun i et sammenhængende tidsrum af 3 år ikke har hævet pensionen uden senere at kunne bevise lovlig forhindring.

Stk. 2. Hvis en enkepension er bortfaldet derved, at enken har indgået nyt ægteskab, er hun berettiget til atter at få den samme pension, dersom hun påny bliver enke; denne regel gælder dog ikke fraskilte hustruer. Såfremt hun også i det nye ægteskab er berettiget til enkepension fra pensionskassen, kan hun dog kun oppebære den enkepension, som er størst.

Stk. 3. I tilfælde, hvor enkepensionen af den under stk. 1 b. nævnte årsag bortfalder, skal dette dog ikke medføre tab af pensionstillæg i henhold til § 23, men beløbene bliver efter enkepensionens bortfald at udbetale til en for børnene særlig beskikket værge.

Når enkepensionen bortfalder eller er bortfaldet på grund af nyt ægteskab, kan pensionstillæg til umyndige børn ifølge bestemmelse af pensionskassens bestyrelse bevares eller påny tilstås, når det godtgøres, at de økonomiske forhold i det nye ægteskab er sådanne, at hensynet til børnenes forsvarlige opdragelse gør det fornødent eller i høj grad ønskeligt.

§ 26.

Under tilsvarende betingelser som ved § 21, stk. 1, bestemt for enker tilkommer der fader- og moderløse børn (herunder adoptivbørn) af et medlem, når dette medlem havde forsørgelsespligt overfor børnene, hver en pension af 330 kr. årlig, dog ikke udover deres 18. år. Denne aldersgrænse kan dog med bestyrelsens godkendelse i det enkelte tilfælde forhøjes indtil det 24. år, når forsørgelsen fortsættes til gennemførelse af en offentlig godkendt uddannelse, og forholdene isøvrigt i særlig grad taler for en dispensation.

VIII. Efterindtægt.

§ 27.

Stk. 1. Enken efter et medlem, som oppebar pension fra pensionskassen, er berettiget til i 3 måneder efter mandens død at oppebære som efterindtægt månedlig $\frac{1}{12}$ af hans pension. Samme ret tilfalder, når enke ikke efterlades, pensionistens uforsørgede børn under

18 år, såfremt disse ved dødsfaldet var undergivet hans forældremyndighed, samt uforsørgede, forældreløse børn under 18 år efter en kyndelig pensionist.

Stk. 2. Når en enke, som oppebærer enkepension, dør og efterlader sig uforsørgede børn under 18 år, har disse ret til i 3 måneder efter hendes død at oppebære månedlig 1/12 af hendes pension (incl. børnepensionstillæg).

Stk. 3. Ved uforsørgede børn forstås alle børn (herunder stedbørn og adoptivbørn), overfor hvem pensionisten, henholdsvis pensionistens enke, ifølge lov om offentlig forsorg ved sin død havde forsørgelsespligten.

Stk. 4. Efterindtægt tilkommer ikke en fraskilt hustru, selvom hun efter reglerne i § 22 er berettiget til pension, men retten til denne indtræder fra den 1ste i måneden efter mandens død.

IX. Pensionernes udbetaling.

§ 28.

Stk. 1. Udbetaling af egenpension tager sin begyndelse fra udløbet af det tidsrum, for hvilket lønudbetalingen har fundet sted, og ophører med udgangen af den måned, i hvilken pensionisten afgår ved døden. Såfremt medlemmet ved afskedigelsen ikke oppebar lønning, indtræder retten til egenpension fra afskedigelsen.

Stk. 2. Efterindtægten beregnes fra udløbet af den måned, hvori pensionisten er afgået ved døden.

Stk. 3. Enkepension og børnepension kommer til udbetaling efter udløbet af den periode, hvori der ydes vedkommende efterindtægt. Enkepensionen ophører med udgangen af den måned, hvori enken afgår ved døden, børnepensionen med udgangen af den måned, hvori barnet fylder 18 år.

Stk. 4. Pensionerne udbetales månedlig og forud ved hver måneds begyndelse, dog således at dersom udbetalingsdagen falder på en helligdag, skal udbetalingen finde sted på den sidste søgnedag i den foregående måned. Pensionsbeløbet forhøjes til nærmeste tal i kr. og ører, der er deleligt med 12.

Stk. 5. Dødsfald i en måned, for hvilken udbetaling har fundet sted, medfører ikke pligt til tilbagebetaling af nogen del af det forud udbetalte beløb.

Stk. 6. Pensionisterne er pligtige til at afgive leveattest efter bestyrelsens nærmere bestemmelse.

X. Udbetaling af reguleringstillæg.

§ 29.

Stk. 1. Der ydes enhver, som oppebærer pension i henhold til denne vedtægt, reguleringstillæg overensstemmende med de til enhver tid for statens pensionister gældende regler.

Stk. 2. Såfremt pensionen nedsættes i medfør af § 1, stk. 3, vil tillige reguleringstillæget være at nedsætte forholdsmæssigt. Tilsvarende gælder i det i § 11, stk. 2, omhandlede tilfælde.

Stk. 3. Reguleringstillæget, der afholdes af kirkeministeriets budget og er pensionskassens midler uvedkommende, udbetales af pensionskassen med refusion fra kirkeministeriet.

XI. Beskyttelse af pensionskrav.

§ 30.

Medlemmer og deres efterladte, som oppebærer pension fra pensionskassen, kan ikke overdrage, pantsætte eller på anden måde råde over beløb, de har krav på hos pensionskassen, ligesom sådanne beløb ikke kan gøres til genstand for retsforfølgning fra deres kreditorers side.

XII. Kassens administration.

§ 31.

Stk. 1. Pensionskassen ledes af en bestyrelse på 4 medlemmer, som har ansvaret for pensionskassens drift og for, at lovgivningens forskrifter og reglerne i denne vedtægt overholdes.

Stk. 2. Bestyrelsens medlemmer skal være myndige og uberygtede personer, der er rådige over deres bo. Ingen kan fungere som medlem af bestyrelsen efter det fyldte 70. år uden kirkeministeriets godkendelse.

§ 32.

Stk. 1. 2 af bestyrelsesmedlemmerne beskikkes af kirkeministeriet, det ene efter forudgående forhandling med finansministeriet.

Stk. 2. Det 3. bestyrelsesmedlem og en suppleant herfor vælges af bestyrelsen for Dansk kirke i udlandet, medens det 4. bestyrelsesmedlem og en suppleant herfor vælges blandt kassens medlemmer på et sendemandsmøde bestående af en repræsentant for hver af De grundtvigske valg- og frimenigheder, hvis præster er indtrådt i kassen. Disse valg foretages for et tidsrum af 5 år ad gangen.

Stk. 3. Det i stk. 2 omhandlede sendemandsmøde afholdes første gang i forbindelse med sendemandsmødet i De grundtvigske valg- og frimenighedens efterlønskasse, medens mødet fremtidig indkaldes af det på det foregående sendemandsmøde valgte bestyrelsesmedlem, subsidiært af dennes suppleant, såfremt han er indtrådt i bestyrelsen. Indkaldelsen skal ske med mindst 14 dages varsel ved skriftlig meddelelse til bestyrelsen for hver af de pågældende menigheder.

§ 33.

Stk. 1. Formanden for bestyrelsen beskikkes af kirkeministeriet, der tillige beskikker en næstformand til at fungere som stedfortræder i formandens forfald.

Stk. 2. Bestyrelsen er beslutningsdygtig, når 3 af dens medlemmer er til stede. I tilfælde af stemmelighed er formandens stemme afgørende. Ethvert af bestyrelsens medlemmer er berettiget til at forelægge en af bestyrelsens flertal truffen beslutning til endelig afgørelse i kirkeministeriet.

Stk. 3. Formanden, eventuelt næstformanden, sammenkalder bestyrelsen, når han finder anledning dertil, eller et medlem af bestyrelsen fremsætter ønske derom. Over forhandlingerne føres en protokol, der underskrives af de ved mødet tilstedeværende bestyrelsesmedlemmer. Bestyrelsen bestemmer selv sin forretningsorden.

§ 34.

Stk. 1. Bestyrelsen antager en forretningsfører og indhenter forsikringsrådets godkendelse af den til pensionskassen knyttede aktuar. Forretningsføreren, der ikke samtidig må være medlem af bestyrelsen, skal være en myndig og uberygtet person, der er rådig over sit bo. Denne varetager de løbende forretninger efter de af bestyrelsen fastsatte instrukser.

Stk. 2. Til at forpligte pensionskassen, herunder ved kvittering for og transport af de på pensionskassens navn noterede værdipapirer, kræves underskrift af formanden — eventuelt næstformanden — og forretningsføreren i forening.

Stk. 3. Kirkeministeriet træffer bestemmelse om, hvilke beløb der kan anvendes til kassens administration.

XIII. Regnskab og revision.

§ 35.

Stk. 1. Pensionskassens regnskabsår løber fra 1. april til 31. marts.

Stk. 2. Pensionskassens regnskab revideres af en revisor, der udpeges af 4de hovedrevisorat og vederlægges med et honorar, der fastsættes af kirkeministeriet.

Stk. 3. Årsregnskabet udsendes til pensionskassens medlemmer.

Stk. 4. Det reviderede og af bestyrelsen underskrevne regnskab indsendes inden udgangen af september måned til kirkeministeriet og forsikringsrådet.

XIV. Status for pensionskassen.

§ 36.

Stk. 1. Pensionskassens status opgøres af kassens aktuar, så ofte bestyrelsen eller forsikringsrådet måtte finde det påkrævet, dog mindst hvert 3. år. På grundlag heraf kan kirkeministeriet forlange vedtægtens bidrags- og pensionsbestemmelser ændrede, såfremt det økonomiske grundlag for disse måtte vise sig utilstrækkeligt, og medlemmerne og institutionerne er pligtige at underkaste sig sådanne ændringer. Dog kan tilståede pensioner ikke nedsættes.

Stk. 2. Hvis statusopgørelsen omvendt viser, at pensionskassens indtægter giver dækning for mere end de fastsatte pensionsydelse, bestemmer kirkeministeriet efter indstilling fra bestyrelsen, hvorledes bidragsydelsen vil være at nedsætte.

Stk. 3. Den i stk. 2 omhandlede nedsættelse af bidragene kan dog ikke finde sted uden forsikringsrådets samtykke.

XV. Ændring af vedtægten.

§ 37.

Stk. 1. Til ændring af denne vedtægts bestemmelser kræves, at et af pensionskassens bestyrelse stillet forslag vedtages på et medlemsmøde med mindst $\frac{3}{4}$ af de på mødet repræsenterede stemmer. Vedtægtsændringer skal dog, for at få gyldighed, godkendes af kirkeministeriet og ministeriet for handel, industri og søfart.

Stk. 2. Uden at den foranstående fremgangsmåde er iagttaget, kan kirkeministeriet efter indstilling af bestyrelsen bifalde mindre afvigelser fra nærværende vedtægt. Endvidere er kirkeministeriet, såfremt der skulle ske ændringer i statstjenestemandslovens pensionsregler, berettiget til uden afstemning blandt medlemmerne at forlange tilsvarende ændringer foretaget i vedtægten. Ændringer i vedtægten er dog kun gyldige, såfremt de er godkendt af ministeriet for handel, industri og søfart.

XVI. Pensionskassens opløsning.

§ 38.

Stk. 1. Pensionskassens opløsning kan kun ske, når forsikringsrådet påbyder det eller når alle pensionskrav er fyldestgjort.

Stk. 2. De nærmere bestemmelser om opløsningens gennemførelse fastsættes af kirkeministeriet efter forhandling med ministeriet for handel, industri og søfart og med de institutioner, der på det pågældende tidspunkt måtte være tilsluttet kassen.

Den til formuens anvendelse udarbejdede delingsplan skal godkendes af forsikringsrådet, forinden den bringes til udførelse.

§ 39.

Alle spørgsmål vedrørende medlemmernes ret overfor pensionskassen afgøres af bestyrelsen, hvis beslutning kan indbringes for kirkeministeriet indenfor en frist af 6 måneder, efter at pågældende er blevet gjort bekendt med bestyrelsens afgørelse.

Sager vedrørende et medlems ret til pension kan dog rejses overfor domstolene inden udløbet af 6 måneder efter modtagelsen af ministeriets afgørelse.

XVII. Overgangs- og ikrafttrædelsesbestemmelser.

§ 40.

Denne vedtægt har virkning fra 1. april 1950.

§ 41.

Enhver, der er ansat i en af de pensionskassen tilknyttede institutioner, og som den 1. april 1950 endnu ikke var fyldt 50 år, men iøvrigt opfylder betingelserne for at blive medlem af nærværende kasse, optages som medlem, idet bestyrelsen samtidig fastsætter den pågældendes pensionsalder efter den samlede pensionsgivende tjenestetid i folkekirken og de under pensionskassen hørende institutioner.

§ 42.

Såfremt et medlem, for hvem der ved pensionskassens oprettelse er indbetalt en præmiereserve til dækning af den af kassen overtagne pensionsbyrde, tidligere under tjeneste i embede i folkekirken har udredet pensionsbidrag, som ikke senere er tilbagebetalt, påny måtte overgå til tjeneste i folkekirken under sådanne forhold, at den i sin tid i folkekirken erhvervede pensionsanciennitet kan regnes ham til gode, vil de således tidligere indbetalte pensionsbidrag — uden tillæg af renter — være at fradrage i det beløb, som i overensstemmelse med vedtægtens § 7 skal overføres fra pensionskassen til folkekirkens midler. Det af pensionskassen besparede beløb vil derefter være at tilbagebetale til den institution, gennem hvilken præmiereserven i sin tid er indbetalt til pensionskassen.

§ 43.

Overgår et af pensionskassens medlemmer, for hvem der er truffet en afdragsordning vedrørende den i § 1 omhandlede præmiereserve, til pensionsberettigende stilling i folkekirken, inden beløbet er fuldt indbetalt, må det resterende skyldige beløb fortsat indbetales til pensionskassen i overensstemmelse med afdragsordningens vilkår.

Udkast til tekstanmærkning ad finanslovskonto § 20. II. A.

Teologiske kandidater og præster, som er ansat i følgende kirkelige institutioner:

- a. Det københavnske kirkefond.
- b. Dansk kirke i udlandet
- c. Dansk sømandsmission i fremmede havne.
- d. Indenlandsk sømandsmission.
- e. De grundtvigske valg- og frimenigheder,

får med de nedenfor angivne begrænsninger ved fastsættelsen af deres pensionsalder i tilfælde af overgang til et med pensionsret forbundet embede i folkekirken den anciennitet medregnet, de har som medlemmer af en til vedkommende institution knyttet statsunderstøttet pensionskasse, under forudsætning af, at vedkommende pensionskasse er godkendt af kirkeministeriet i heromhandlede henseende, og at de pågældendes tjenestetid indenfor vedkommende institution helt eller delvis medregnes ved fastsættelsen af deres tjenestealder i henseende til lønning i folkekirken.

Foranstående regler kan med kirkeministeriets godkendelse helt eller delvis bringes til anvendelse ved overgang til embede i folkekirken fra en stilling som lærer i staten, folkeskolen eller Københavns kommunale skolevæsen eller under en anden institution, hvor stillingen har været forbundet med medlemskab i en statsunderstøttet pensionskasse (pensionsordning), når denne virksomhed helt eller delvis medregnes ved fastsættelse af tjenestealder i henseende til lønning i folkekirken.

Tjenestealderen i henseende til pension fastsættes under hensyn til reglen i § 54, stk. 2, i lov nr. 301 af 6. juni 1946 om statens tjenestemænd, jfr. lov nr. 418 af 12. juli 1946 om folkekirkens lønningsvæsen udenfor København og Frederiksberg m. m. § 42, og anciennitetsmedregningen er iøvrigt betinget af, at der fra vedkommende pensionskasse til folkekirkens midler overføres et beløb, der, for så vidt overgangen finder sted inden det fyldte 50. år, udgør 12 pct. af den hidtidige pensionsgivende lønningsindtægt efter det fyldte 30. år, medens der, hvis overgangen sker efter det fyldte 50. år, foretages en forsikringsmæssig beregning af den til vedkommendes alder, pensionsanciennitet og lønklasse svarende forsikringsmæssige reserve, og det således udkomne beløb overføres til folkekirkens midler.

Finder omvendt overgang sted fra embede som præst i folkekirken til en af de af pensionskassen omfattede institutioner, overføres tilsvarende beløb fra folkekirkens midler til den nævnte pensionskasse under forudsætning af, at den overgåede tjenestemand pensionsgivende tjenestetid i folkekirken medregnes ved fastsættelse af hans pensionsalder.

Foranstående regel kan med kirkeministeriets godkendelse helt eller delvis bringes til anvendelse ved overgang fra embede i folkekirken til en stilling som lærer i staten, folkeskolen eller Københavns kommunes skolevæsen eller som lærer under en anden institution, hvor stillingen er forbundet med medlemskab i en statsunderstøttet og af finansministeriet i heromhandlede henseende godkendt pensionskasse (pensionsordning).